

Grupu telpas un atsevišķa vieta mežā

Šis priekšlikums sniedzas tālāk par pašu „Meža dienu”. Šeit mēs iepazīstinām ar sižeta līniju, kas norisinās katru dienu un kas rosīgajā nometnes dzīvē rada drīzāk klusus, pārdomu pilnus brīžus.

Kāpēc personīgā vieta mežā?

Regulāras vizītes pašizvēlētajā vietā vienmēr paver jaunas pieredzes un piedzīvojumus. Laika gaitā ar šo īpašo vietu dabā izveidojas ciešas un individuālas saiknes. Mums šķiet, ka tas ir kaut kas ļoti būtisks, ņemot vērā cilvēces attiecību trūkumu ar dabu, ko var novērot mūsdienās.

Norise

Katra grupa mežā iekārto „grupas telpu”. Tā ir vieta, ko apmeklē katru dienu. Izmantojot mežā atrastos materiālus, katrs grupas dalībnieks sev izveido ērtu sēdvietu. Ir iespējams arī kopīgi uzbūvēt apaļu „meža dīvānu”, uz kura var sēdēt visi. Šajā „grupas telpā” tagad var notikt jebkas – laiks (aptuveni piecpadsmit minūtes) ir atvēlēts vienīgi grupas vajadzībām.

Pamatojoties uz grupas vietu, katrs grupas dalībnieks pats meklē sev personīgu vietu mežā, kas viņam patīk un kurā viņš jūtas ērti. Pēc „grupas sesijas” šo vietu arī apmeklē katru dienu aptuveni piecpadsmit minūtes.

Ir svarīgi, lai bērni zinātu, kad viņiem jāatgriežas. Vai nu tiek savstarpēji vienots konkrēts laiks, vai arī grupas vadītājs bērnus atpakaļ aicina ar „meža ksilofonu”. (Meža ksilofons = novietojiet uz zemes divus baļķus aptuveni 40–50 cm attālumā viens no otra un sakārtojiet pāri tiem citu baļķu rindu tā, lai veidotu ksilofonu. Sītiēt pa baļķiem ar biezu zaru, lai tie skanētu. (Ja baļķi ir paņemti no meža, pēc lietošanas tie jāatgriež atpakaļ mežā!)

Nometnes beigās mēs atvadāmies no savas personīgās telpas, sakopjam grupas telpu un pēc iespējas pilnīgāk nosedzam pēdas.

Piezīmes

Norādījumiem par šīs vietas atrašanu jābūt pēc iespējas vienkāršākiem. Piemērs: „Atrodi vietu mežā, kas tev patīk un kurā vēlies pavadīt kādu laiku. Šī vieta būs tava vieta mežā, un tu to varēsi apmeklēt katru dienu. Pēc katras dienas apmeklējuma mēs atkal tiksimies „grupas telpā”. Nav nepieciešams precīzi norādīt, kā tev šajā vietā jāuzvedas un ko tu tur darīsi. To pilnībā izlemj paši bērni.

Ja rodas vajadzība, pēc katra apmeklējuma savā vietā grupā var pastāstīt, kas notika, ko darīja, redzēja un dzirdēja.

Ir svarīgi visu šo procesu veidot kā sava veida rituālu, lai ikdienas apmeklējums meža vietā kļūtu par dabisku nometnes dzīves sastāvdaļu.

8_Grupu telpa un sava vieta mežā

Avota norāde:

Saturs: Klemens Niederberger sadarbībā ar CH WALDWOCHEN Šveices Bērnu un jauniešu asociācijās, 1990?

Aizbildniecība: „

- ” – Federālās padomes loceklis Flavio Cotti, FDHA
- Mežsaimniecības direktoru konference (FDK)
- Izglītības direktoru konference (EDK)

Atbalstītāji:

- Šveices Vides izglītības centrs (SZU)
- Pasaules Dabas fonds (WWF)
- Šveices Dabas aizsardzības savienība (SBN)
- Federālā vides, mežu un ainavas aģentūra (BUWAL)
- Federālais Mežu, sniega un ainavas pētniecības institūts (WSL)
- Mežsaimniecības centrālā pārvalde (FZ)
- Šveices mežkopju asociācija (VSF/ASF)

- Šveices Mežkopības asociācija (FZ). Mežkopji (VSF/ASF)
- Šveices Jaunatnes organizāciju apvienība (SAJV)
- Šveices skolotāju jumta organizācija (LCH)
- Šveices vecāku organizāciju forums (FSEO)

autortiesības: CH Forest Weeks, Zofingen

Foto: Klemenss Nīderbergers, Pēters Frejs, Filips Pomonts un citi